

**EEN ONSCHULDIG SPEL
voor zuigelingen in de genade
of
Vermaak voor kinderen bij het hol van een adder**

door

WILLIAM HUNTINGTON

Zie, Ik geef u de macht om op slangen en scorpioenen te treden, en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen. Lukas 10: 19.

Aan de gemeenten van Christus, kerken vergaderd in de Voorzienigheidskapel te Richmond en in Surrey, met hun opzieners.

Waarde broeders in het huisgezin des geloofs en deelgenoten in het Koninkrijk en de lijdzzaamheid van Jezus Christus.

Sommigen van u hebben er zeer bij mij op aangedrongen, dat ik na het uitspreken van deze rede, die in het licht zou geven. Aan dat verzoek kon ik toen echter niet voldoen, daar ik zeer veel om handen had en er mij dus niet toe kon zetten. Maar nu ik het grootste gedeelte van de handelingen Gods met mij in de wereld heb gepubliceerd, ben ik genegen om nu aan uw vroeger gedaan verzoek te voldoen.

Ik wil deze leerrede aan u opdragen, met nederige erkenning van de menigvuldige gunstbewijzen van uw zijde, in de oprichting van de kapel. Want niet alleen hebt u uw uiterste zorg betoond in de bevordering van de uitwendige zaken, zonder mij daar over in mijn studie lastig te vallen, maar u hebt ook uw gewilligheid betoond in het voorstaan van de zaak en de eer van God.

Ik weet dat er velen zijn, die zich aan de titel van deze leerrede zullen ergeren, omdat de mensen zich over het algemeen verbeelden dat alle godsdienst iets duisters en zwaarmoedigs moet zijn. En dat men, zodra men serieus zich in de wegen des Heeren begeeft, men dadelijk erg ellendig wordt. En bijgevolg voor niets anders dan voor een kluizenaarsleven of een gekkenhuis geschikt blijft. Evenwel ben er ten volste van overtuigd, dat als er geen geluk meer in de *gunst* van God te vinden is, dat die dan nog veel minder in Zijn *toorn* zal te vinden zijn, omdat een schuldig geweten, als de voorbode van die toorn, een zondaar altijd zal achtervolgen.

Ware Christenen zijn niet zonder hun verschillende uitspanningen, maar zij zijn alle van een geestelijke natuur en voor geestelijke speelgenoten gegeven. Daarom wordt ook het inwinnen van het hart en de genegenheden van zondaren en het lokken tot Christus door de beloften van het Evangelie, in Markus 1:17 met de naam van *vissen* bestempeld. Het vasthouden aan de Heere om onder de invloed des Geestes een zegen van Hem te verwerven, wordt in Gen. 32: 24 *worstelen* genoemd. In een nauwe vereniging met de Heere in evangelische naarstigheid te verkeren, wordt in Hebr. 12:1 genoemd: *de loopbaan te lopen, die ons voorgesteld is*. En de hoogste mate van genade te verkrijgen, die er te bereiken is, wordt in Filip. 3:14 *het jager naar de prijs van onze hoge roeping*, genoemd. Kortom, die alleen is een goed speler en speelt ook het beste spel, die Christus gewint, al verliest hij ook al het andere. "Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja gewisselijk, ik acht ook alle

dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen." Filip. 3:7-8.

De Heere houde u allen bij de eenvoudigheid van het Evangelie. Dan zult u veilig spelen, al is het ook in het hol van een adder. De borsten der vertroosting, in de mond van het schreiend en biddend geloof, geven aan de zuigelingen in de genade zoveel voeding en maken dat zij de God aller genade en de Vader van alle vertroosting zo vast aankleven, dat er weinig vrees voor hen bestaat, om bij het hol van een adder vergiftigd te worden.

Dat u een wettig spel moge spelen en zodoende de kroon behalen, is de begeerte en het gebed van hem die u om Christus' wil innig liefheeft en u graag om Zijnentwil ten dienste staat.

W. Huntington

Een onschuldig spel voor zuigelingen in de genade; of, uitspanning voor kinderen bij het hol van een adder.

TEKST:

“En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder.” Jesaja 11:8.

Door de beste godgeleerden wordt het steeds erkend, dat van alle profeten Jesaja de meest evangelische is, omdat zijn predikatiën het meest van de dierbare Verlosser vermelden. En inderdaad, de gezichten die Jesaja had van Zijn geboorte, van Zijn verzoeken, Zijn reizen, Zijn bediening, Zijn dood, Zijn Hemelvaart, het ontvangen en meedelen van Zijn Geest, Zijn aanschouwen van de arbeid van Zijn ziel in de bekering der heidenen, de algemene verspreiding van het Evangelie, Zijn voorzeggingen, dat de eilanden op Zijn leer wachten, de ware ondervinding der Christenen, de heerlijke verhoging van Christus, Zijn regering over het heelal en Zijn eeuwig Koninkrijk, zijn zó juist door hem beschreven, dat hij, al had hij in de eeuwige Raad der Drie-eenheid gezeten, de leer der eeuwige uitverkiezing en absolute voorverordining niet duidelijker kon gepredikt hebben, dan hij nu doet. De Godheid van Christus, Zijn heerlijke ambten van Koning, Priester en Profeet; Zijn regering als Koning, Zijn offerande als Priester en Zijn leer als Profeet, zijn zó juist en in de bijzonderheden door hem behandeld, dat het is alsof hij zijn gehele leven op de berg der verheerlijking had doorgebracht. Vanwaar hij bekend maakt de menigvuldige wijsheid Gods van de Drie-eenheid van het Eeuwig Goddelijke Wezen, tot aan het einde der tijden, ja tot in alle eeuwigheid. Ja waarlijk, hij was iemand die zich bewoog, leefde en verkeerde in de heerlijke gezichten Gods.

Hij handelt aangenaam over de arbeid der ziel van ontwaakte en levend gemaakte zondaren en van des Heeren zorg voor hen. Van hun hartversterkende aanneming in de verbondsliefde. Van hun rechtvaardigmaking door het geloof in de gerechtigheid van Christus. Van de volharding der heiligen, daar zij op de weg niet zullen bezwijken. En van de zekerheid van hetgeen zij ten laatste als de vervulling van de beloften in Christus zullen genieten. Dit alles wordt door de profeet genoemd, “datgene wat geen oor gehoord, geen oog gezien, noch in het hart des mensen was opgeklommen en wat God bereid had voor degenen die Hem zouden liefhebben.”

Deze profeet schijnt een afstammeling uit het koninklijk huis van David geweest te zijn. En ik denk dat hij vijftig of zestig jaar heeft gepredikt. Ten laatste werd hij in stukken gezaagd, Hebr. 11:37, zoals sommigen zeggen, onder de regering van Manasse, die volgens hen zijn kleinzoon was.

In het begin van dit hoofdstuk voorzegt de profeet de komst van Jezus Christus, als de almachtige en eeuwige *Heerser*. Hij noemt Hem: "een Scepter voortkomende uit David, uit de stam van Isaï." En een gezegende Spruit der Gerechtigheid: "uit zijn afgehouden tronk voortkomende en als een Wortel uit een dorre aarde." Hij bedoelt hier de ontvangenis van Christus en dat er, onder de Goddelijke bewerking van de Heilige Geest, een heilig en gezegend Zaad zou voortkomen. En wel, terwijl de Gerechtigheid van de hemel zou neerzien *om* voldoening, en de waarheid uit de aarde zou spruiten *ter* voldoening.

"Er zal een Rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk," vers 1. Hier spreekt de profeet van de heerlijke volheid des Geestes, die op Hem zou rusten. Christus zou als Koning: "de heerschappij hebben van zee tot zee en van de rivieren tot aan de einden der aarde." En om Hem te doen kennen als hebbende de heerschappij over Zijn Koninkrijk en Zijn vijanden aan Hem te onderwerpen, zou "de Geest der wijsheid" op Hem rusten.

Als de *Profeet* over Zijn kerk en Zijn volk, zal Hij de verborgenheden des hemels openbaren en het pad des levens bekend maken. En hiervoor is Hij begiftigd met: "de Geest des verstands."

Om Zijn ambt als *Voorspraak* voor Zijn volk te bedienen is Hij bedeed met "de Geest des raads".

Als het *Fundament van Zijn gemeente*, zal "de Geest der kracht en der sterkte" op Hem rusten. Omdat Hij verordineerd is om *Rechter* te zijn over levenden, zal "de Geest der kennis" op Hem rusten.

En als *Dienaar des Verbonds*, zal "de Geest der vreze des Heeren" op Hem zijn. "Ben Ik dan een Heere, waar is Mijn vreze?" zegt de Heere. En het antwoord daarop is: "Christus als Dienaar zal Hem vrezen al de dagen. De Geest der vreze des Heeren zal op Hem rusten, vs. 2.

Zo was de *mensheid* van Christus gezalfd met al de volheid van Gods Geest. Genade was waarlijk op Zijn lippen uitgestort. Hij was vol van genade en waarheid. Zijn eigen Godheid bewoonde dat lichaam en er was een zeventvoudige zalving op.

Vervolgens handelt hij van Zijn *alwetendheid*: "Hij zal naar het gezicht Zijner ogen niet richten, Hij zal ook naar het gehoor Zijner oren niet bestraffen", vers 3. Maar als de Doorzoeker van aller harten zal Hij richten en oordelen naar de gedachten huns harten, zoals ook werkelijk in Zijn bediening vervuld werd toen er enigen tot Hem kwamen, zeggende: "Meester, wij weten, dat Gij waarachtig zijt en den weg Gods in der waarheid leert en naar niemand vraagt; want Gij ziet den persoon der mensen niet aan. Zeg ons dan wat dunkt U? Is het geoorloofd den keizer schatting te geven of niet?", Matth. 22: 16 en 17. Hierin was geen woord verkeerd. Zij zeiden de Zaligmaker, dat zij wisten dat Hij waarachtig was en dat Hij de weg Gods in der waarheid leerde. Dat Hij niet verschrikt was voor de aangezichten van mensen. En daarom vroegen zij Hem of het geoorloofd was de Romeinse keizer schatting te geven, die als een overweldiger over hen heerste.

Waar was er iets aanstotelijks in te vinden? Ik antwoord: nergens! Maar de alwetende Zaligmaker doorzag hun bedoeling, dat zij iets uit Zijn mond zochten te trekken om Hem van verraad te kunnen beschuldigen. En als zij iets te pakken hadden kunnen krijgen, zouden zij de eersten geweest zijn om Hem bij Herodes aan te klagen vanwege verraad. Zij zouden Hem aan zijn macht hebben overgeleverd en Hem op deze wijze aan al de gestrengheid der wet hebben blootgesteld.

Maar Jezus, kennende hun gedachten zeide: "Gij geveinsden, wat verzoekt gij Mij?" Hier richt hen de dierbare Verlosser niet naar het gehoor Zijner oren. Was dit zo geweest, dan zou Hij naar alle waarschijnlijkheid liefderijk hebben geoordeeld. Want er was niets verkeerd in hun woorden te vinden. Maar om hen door hun eigen daden en woorden te beschamen, zei Hij: "Toont Mij de schattingpenning." En toen zij Hem die brachten zei Hij: "Wiens is dit beeld en het opschrift? En zij zelden tot Hem: Des keizers." "Is dat van de Keizer? Heerste vroeger de Heere niet over u? En gaf Hij u niet in de woestijn Zijn wetten en inzettingen om u

te tonen dat u Hem alleen gehoorzaamheid schuldig zijt? Hoe kwam u toch onder de scepter van een heidens vorst? Is dat zijn beeld? Welnu dan, als des keizers beeltenis en opschrift onder u gangbaar is, neemt u genoeg in zijn heerschappij en is het voor u een bewijs, dat u de scepter des Heeren van u afgeworpen hebt. Geef dan den keizer wat des keizers is, en Gode wat Gods is.”

Zo blijkt het dat Jezus naar het gezicht Zijner ogen niet bestrafte en naar het gehoor Zijner oren niet richtte. Maar dat Hij als de alwetende Jehovah oordeelde naar de lage veinzerij van hun harten.

"Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten." Vers 4. Versta hier door armen: armen van geest. Namelijk zij die ontdaan zijn van hun eigen ingebeelde verdiensten. Die schuldenaars zijn geworden aan de Wet Gods en hun eigen geweten. Die alle vertrouwen op het vlees hebben verloren. Die naar de gerechtigheid hebben leren hongeren en dorsten. En die zo verootmoedigd zijn, dat zij aan de genadedeur het brood des levens bedelen.

"Doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijns monds." Vers 4. Versta door de roede Zijns monds de kracht van het gepredikte Woord. De Heere zegt: "Ik heb Efraim getuchtigd en sloeg hen, Ik verborg Mij en was verbolgen; evenwel gingen zij afkerig heen in den weg huns harten." Jesaja 57:17. Dat is: God sloeg hen met de *woorden Zijns monds* en behiew hen door de profeten, Hosea 6:5. En nadat de Heere hen alzo gewond had, bracht Hij hen terug en verbond hun verbroken harten. "Ik zie hun wegen en Ik zal hen genezen, en Ik zal hen geleiden en hun vertroosting wedergeven, namelijk aan hun treurigen. Jesaja 57:18. Aldus *slaat* Hij sommigen en heelt hen dan weer, gelijk geschreven is: "Verwerp de kastijdingen des Almachtigen niet. Want Hij doet smart aan en Hij verbindt, Hij doorwondt en Zijn handen helen." Job 5: 17 - 18.

Versta door "de adem Zijner lippen" de Geest, Die met het Woord des Heeren vergezeld gaat en Die de oude mens der zonde doodt. En aan de andere kant: Die het Woord Gods tot een reuk des doods ten dode maakt voor al degenen, die in goddeloze opstand tegen het licht blijven volharden.

“En gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn,” vers 5. Dit woord stelt ons de Zaligmaker voor als een *rechtvaardig God* en dat Hij beide als Zaligmaker en Rechter onkreukbaar rechtvaardig zal zijn. Als Zaligmaker beantwoordt Hij elke eis der gerechtigheid, door aan elk voorschrift van de Wet een volmaakte gehoorzaamheid te betalen. En Zich vervolgens aan de dood te onderwerpen, als aan het rechtvaardig oordeel Gods, dat tegen de zonde van de mens is uitgesproken.

De dood is het vonnis en oordeel Gods, de mens is er het onderwerp en de zonde is er de oorzaak van. "Door de zonde is de dood in de wereld gekomen." De Zaligmaker onderwierp Zich aan de *geestelijke* dood door onze zonden op Zich te nemen en door een vloek te worden. En aan de *eeuwige* dood, zijnde Hij van God verlaten. "Waarom hebt Gij Mij verlaten?" Hij onderwierp Zich aan de *tijdelijke* dood toen Zijn ziel van het lichaam gescheiden werd. "Hij heeft Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld."

Op deze wijze aan de gerechtigheid voldaan hebbende, blijft Hij strikt rechtvaardig, wanneer Hij Zijn eigen uitverkorenen rechtvaardigt. En als Rechter van levenden en doden zal Hij onkreukbaar rechtvaardig zijn in de uitvoering van het vonnis dat de Wet tegen de goddelozen uitspreekt.

Versta door het woord *gordel* Zijn nauwe gehechtheid aan de uitoefening van de genade aan Zijn uitverkorenen en van het recht aan de verworpingen.

"Ook zal de waarheid de gordel Zijner lendenen zijn", vers 5. Door *lendenen*, of 'nieren' kunnen wij de diepe raadslagen en verborgen voornemens van de Zaligmaker verstaan. Ook

dat Zijn onveranderlijke wil en geneigdheid en de verborgen gedachten Zijns harten omtrent Zijn eigen volk Hem vast omstrengelen met al de getrouwheid en geloofwaardigheid der Godheid.

"En de wolf zal met het lam verkeren," Versta door wolven de vervolgers, die de schapen van Christus verslinden, evenals Paulus deed, toen hij het karakter van zijn voorvader nog navolgde: "Benjamin zal als een *wolf* verscheuren." Gen. 49:27. Paulus was er één van dit soort en hij verscheurde enkele schapen des Heeren. Hij zou er meer verscheurd hebben, had de soevereine genade hem op de weg niet gearresteerd. Maar naderhand lag hij neer aan de voeten van het Lam Gods en werd zo zachtmoedig en bedaard, als enig lam van de schaapskooi.

"En de luipaard zal bij de geitenbok nederliggen;" Door de luipaard kunnen wij de Farizeeër verstaan, die zichzelf reinigt, Jer. 13:23 en daarom hardnekkig strijdt tegen de Fontein, Die de Heere tot reiniging heeft geopend. Evenwel zijn er sommigen van die soort in waarheid verootmoedigd geworden en ertoe gebracht om zichzelf te onderwerpen aan, en rust te vinden in die dierbare Verlosser en met de geitenbokken des Heeren bij de woningen der herderen neer te liggen, Hooglied 1:8.

"En het kalf en de jonge leeuw en het mestvee te samen, en een klein jongskens zal ze drijven." Door *kalf* kunnen wij de jonge Christenen verstaan, die groeien en in genade toenemen. "Zij zullen uitgaan en toenemen als mestkalveren." Mal. 4:2. En door *leeuwen* felle tegenstanders van nature, maar dappere evangeliekampvechters, wanneer zij door genade wel toegerust en versterkt zijn. Kortom, zij zullen alle tezamen welden en *een klein jongskens* of zuigeling in de genade *zal ze drijven* in de kennis der waarheid onder de invloed des Geestes. Zó waren de Apostelen, die kinderkens en zuigelingen genoemd worden. "Gij hebt deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen, en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard." Matth. 11:25.

"De koe en de berin zullen te samen weiden, haar jongen zullen te samen nederliggen." In voorbeeldige zin kunnen wij door *koe* een evangelische voedster verstaan. 1 Thess. 2:7. Of ook wel een zoon der vertroosting, zoals Paulus was, die des Heeren kinderen koesterde als een voedster haar kinderen koestert. Gelijk geschreven is: "Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet." 1 Cor. 3:2. Van jonge Christenen, *kalveren* genoemd, wordt gezegd, dat zij de zuivere melk van Gods Woord begeren, opdat zij door dezelve mogen opwassen, 1 Petrus 2: 2. Daarom kan een teder leraar, die het zoete voedsel des Evangelies voortbrengt, bij een goede koe vergeleken worden. Leraars worden ook wel, vanwege hun zware arbeid onder het evangeliejuk, bij ossen vergeleken. Maar in hun karakter van voedsters die met melk voeden, is een vergelijking met de koe ook treffend, lees Jesaja 7: 21.

Een beer of berin betekent soms in de Schrift: "een goddeloze, heersende over een arm volk." Spr. 28: 15. Evenwel zijn er sommige van hen door genade geroepen. Koningen zijn voedsterheren en koninginnen zoogvrouwen geworden, Jes. 49: 23. En die door hen gevoed werden, zijn ertoe gebracht om kalm en tevreden in evangelische rust en vrede neer te liggen.

"En de leeuw zal stro eten gelijk de os." Vers 7. Ik ben geneigd om te denken, dat door *leeuw* een zondaar moet worden verstaan, die het Evangelie in zijn **on**wedergeboren staat gelaten heeft en dat hij niet verootmoedigd was. Omdat hij hier als *staande* en niet als neerliggende wordt voorgesteld. Zijn voedsel is stro en niet de groene weide van Christus' schapen, Psalm 23:2. Stro eten is niet beter dan de draf van de verloren zoon, wat ik beide voor de leerstellingen van mensen houd.

Ten tweede: het kan ook een vals leraar betekenen, die zich voedt met de afvalligheid van de geveinsden, wat een maaisel van des Heeren dorsvloer is. Stro en stoppelen zijn de brandstoffen, die na de oogst overblijven. Zo zijn de huichelaars het stro en de stoppelen, die door de reinigende werktuigen des Heeren worden afgescheiden, Jes. 41:15, wat de wan gewoonlijk verstrooit, Matth. 3: 12, en dat in de dag des toorns als stro en stoppelen zal verteerd worden, Mal. 4: 1. En bovendien, de leeuw en zijn stro en de slang en zijn stof worden dikwijls in Gods Woord samen gevoegd. "De leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijs der slang zijn." Jesaja 65: 25.

In het kort mijn tekst omschreven hebbende, zal ik mijn gedachten onder de volgende hoofdpunten rangschikken:

1. *Ten eerste zal ik de speler beschrijven: een kind.*
2. *Vervolgens de borst voor hem: hij is een zoogkind.*
3. *Ten derde het onderwerp van het spel: een adder.*
4. *Ten vierde de speelplaats: het hol van een adder*
5. *En ten laatste: de spelregels.*

1. Wiens kind is dit, dat zijn hand in het hol van een adder durft steken? Ik antwoord: het is Gods kind. Geen kind dan een kind van God kan veilig bij dit hol spelen.

De volgende vraag is: hoe worden wij kinderen van God? Ik antwoord: ten eerste door *de eeuwige verkiezing*. En daarom worden wij een *uitverkoren geslacht* genoemd, 1 Petr. 2: 9.

Ten tweede door *aanneming*. "En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!" Gal. 4:6.

Ten derde door *wedergeboorte*. God, Die van eeuwigheid onze aanneming tot kinderen heeft gewild in Christus Jezus, wederbaart ons door Zijn Woord, onder de vruchtbare werkingen van Zijn Geest met het Woord meewerkende. "Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard (engels: verwekt) door het Woord der waarheid." Jac. 1:18.

Het Woord komt tot de uitverkorenen *niet als der mensen woord*. 1 Thess. 2:13. Niet alleen in woorden, maar ook in kracht, en in de Heiligen Geest en in veel verzekerdheid. 1 Thess. 1:5. Wanneer dit nu het geval is, wordt het Woord onder de werking van de Geest een geestelijk embryo, of zoals Petrus het noemt: een onvergankelijk zaad. "Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord Gods." 1 Petrus 1:23.

Onder de levendmakende invloeden van het Woord en de Geest, wordt de zondaar tot een geestelijk gevoel van zijn staat gebracht. Hij voelt de strengheid van de Wet, de verschrikkingen Gods en de vreze des doods. Die dingen nemen de levend gemaakte zondaar meer of minder gevangen. De eeuwig gezegende en heerlijke Drieëenheid is verenigd werkzaam in het levend maken van zondaren. God gaf ons het leven in Christus Jezus. Christus is de Opstanding en het Leven. En de Heilige Geest wordt ons de Geest des levens en maakt ons levend, opdat wij behoefte zouden gevoelen aan het Brood Gods dat van de hemel neerdaalt. Dit ziet u duidelijk in de gelijkenis van de verloren zoon, die uitriep: "Ik verga van honger," en die er goed van overtuigd was, dat er in het huis van zijn vader overvloed van brood was. Zo gaf de Heere ons het leven in Christus Jezus, de Geest maakte ons levend opdat wij er behoefte aan zouden gevoelen en geeft ons ook op Zijn tijd dat voedsel te genieten. Het Woord Gods maakt ons niet levend als het niet met de *Geest vergezeld is*. Sommigen "houden de waarheid in ongerechtigheid ten onder." En tot sommigen komt ook het Evangelie alleen in het Woord. Maar als Jezus tot het hart des zondaar spreekt, past de Geest het Woord toe en dan wordt er de kracht en het leven van ondervonden. "De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven." Het is waar, de psalmist zegt: "Dit is mijn troost in mijn ellende; want Uw toezegging heeft mij levend gemaakt." Maar hij erkent de Geest Gods als het leven van dat Woord, zoals blijkt uit zijn gebed: "Neem Uw Heilige Geest niet van Mij."

Onder deze krachtdadige roeping wordt de wil verootmoedigd en lieflijk over gebogen om een beter deel te kiezen. "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag van Uw heirkraft." De ziel dorst naar verzoening met een beledigd God en het Woord Gods geeft bij tijden enige bemoediging voor het geloof en de hoop. Maar nieuwe ontdekkingen van zonde, met de verzoeken van de Satans geven nieuwe kracht aan twijfelingen, vreeze en ongelooft. Zo worstelt de ziel tussen zwak geloof en ongelooft, uitgestelde hoop en slaafse vrees. Dit is de arbeid van de levend gemaakte ziel, die zijn verlossing nabij is, zoals geschreven is: "Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is. En gij dan hebt nu wel droefheid, maar Ik zal u wederom zien, en uw hart zal zich verblijden." Joh. 16: 21,22.

Onder deze geestelijke arbeid wordt de ziel geestelijk werkzaam gehouden. Alles wat aan hem is hijgt naar God, hoewel hij met ingebeelde en wezenlijke bezwaren te kampen heeft: "In den nacht overlegde ik in mijn hart; en mijn geest onderzocht." Psalm 77: 7. De wereld met haar verleidingen wordt verfoeid en het enige nodige is het voornaamste bij hem. De beroeringen van zijn geest kruisigen hem aan de omgang met mensen, terwijl een verborgen eenzaamheid het beste met de gesteldheid van zijn hart overeenkomt. Dit houdt hem van zijn vorig gezelschap terug. Het Woord Gods wordt zijn dagelijkse studie en overdenking, terwijl een rechte kennis van God de uiterste begeerte van zijn ziel is. "Die zich afzondert, tracht naar wat begerlijks; hij vermengt zich in alle bestendige wijsheid." Spr. 18:1.

Soms wordt het Woord lieflijk beschenen door een weinig licht waardoor er enige hoop ten goede in de ziel geboren wordt. Maar wanneer deze lichtstralen weer zijn ingetrokken, zinkt de ziel in zijn vorige vreeze terug. Zo worstelen licht en duisternis, hoop en vrees, geloof en ongelooft met elkaar. En het gaat hem als met een vrouw, die in harde barensood zich bevindt, gelijk geschreven is: "Heere, in benauwdheid hebben zij u bezocht; zij hebben hun stil gebed uitgestort, als Uw tuchtiging over hen was. Gelijk een bevruchte vrouw, als zij nadert tot het baren, smarten heeft en schreeuwt in haar weeën, alzo zijn wij geweest, o Heere, vanwege Uw aangezicht." Jesaja 26:16-17.

Bij tijden wordt die arbeid minder en dan komt er een ongevoeligheid voor in de plaats. Een verstijvend gemak maakt de ziel gevoelloos en zorgeloos, totdat enige pas begane schuld de ziel weer uit die staat opwekt. Dan begint de beroering opnieuw, de weeën worden weer gevoeld en de strijd en worsteling worden veel zwaarder dan tevoren. Ja waarlijk, de ontwaakte zondaar is bang van vleeselijk gemak. Hij schrikt er voor om werkeloos te worden en zodoende de genade Gods te zullen moeten missen. Hebr. 12:15. Hij zou liever door de allergrootste bezwaren heen willen worstelen, dan overgegeven te worden om zijn vorige goddeloze levensweg weer te gaan. Door hetgeen hij gevoelt, kent hij de werkelijkheid van de toorn Gods tegen de zonde en vreest daarom de gedachte als een onrein zondaar in de handen van de levende God te moeten vallen. Dit is in meerdere of mindere mate de arbeid dergenen, die wedergeboren of uit de Geest geboren zijn. En arbeiden doen zij, totdat de volmaakte liefde, Sions beste vroedvrouw, te voorschijn komt en de ziel door de onverzettelijke engte van slaafse vreeze en koppig ongelooft heentrekt. "Die vreest, is niet volmaakt in de liefde. Maar de volmaakte liefde drijft de vrees buiten." 1 Joh. 4: 18. Wanneer de liefde deze daad volbracht heeft, dan is het kind geboren. "Want de liefde is uit God; en een tegelijk die liefheeft, is uit God geboren en kent God." 1 Joh. 4:7. Zo maakt het Woord Gods de ontvangenis mogelijk. De Geest des Heeren maakt de ziel levend. Geloof en hoop brengen tot aan de geboorte en de geopenbaarde liefde geeft kracht om te baren. De pas wedergeboren ziel is nu juist gesteld als iemand die uit een droom ontwaakt of als een kind die pas uit de baarmoeder voortkomt op een nieuwe wereld. "Zijn vlees zal frisser worden dan het was in de jeugd; hij zal tot de dagen jonkheid wederkeren." Job 33: 25. De oude dingen zijn nu bij zulk

een ziel voorbij gegaan *en alle dingen zijn nieuw geworden*. 2 Cor. 5:17. Hij ondervindt dat zijn onboetvaardig hart nu lieflijk ontbonden en verzacht is geworden, omdat de wet des geloofs er door de Geest ingeschreven werd. Zijn hardheid is verdwenen en hem is een vlees hart gegeven, volgens de belofte: "Ik zal u een nieuw hart geven." Ezech. 36:26.

De geest der *liefde* doet hem ontbranden; de geest der *waarheid* onderricht hem en de geest des *geloofs* overreedt hem en de geest des *gebeds* helpt hem in zijn toenadering tot God. "En Ik zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u." Ezech. 36: 26.

De geest van de wedergeboren mens houdt zich nu ook bezig met zoete overdenkingen. Als hij in overdenking is, worden zijn inzichten verruimd. Zijn ziel wordt verrijkt met de beloften en door het geloof in de onveranderlijkheid van het Verbond bevestigd. Dit vervult zijn ziel met een heilige triumpf en zijn tong is bezig met de uitdrukking van zijn verrukkende gedachten. "Zij spraken met nieuwe tongen." Markus 16: 17.

Het nieuwe hart is des Zaligmakers nieuwe lederen zak en de nieuwe geest is de nieuwe wijn. "De nieuwe wijn moet men in nieuwe lederen zakken doen, en beide te samen worden behouden Matth. 9:17. En waarlijk, soms ondervindt een Christen het, evenals Elihu het uitdrukt: "Zie, mijn buik is als de wijn, die niet geopend is; gelijk nieuwe lederen zakken zou hij bersten." Job 32: 19. Wanneer dit nu met de gelukkige ziel het geval is, brengt hij zijn rijke inkomsten in heilige samenspraak door of hij zingt de lof van zijn allerliefste Verlosser. "Hij heeft een nieuw lied in mijn mond gegeven, een lofzang onzen God." Psalm 40:4. Kortom, de pasbekeerde mens ziet met nieuwe ogen, wandelt op een nieuwe weg en verenigt zich met een nieuw gezelschap.

Over de geboorte van dit kind gehandeld hebbende, kom ik er nu toe om *over de kinderlijke gesteldheid van die kleine speler te spreken*. Ten eerste: hij is van een leerzame aard. "Zij zullen in het midden tussen Uw voeten gezet worden; een ieder van hen zal ontvangen van Uw woorden." Deut. 33: 3.

Ten tweede: hij is handelbaar. Het verachtelijkste werktuig in de ogen van mensen kan hem leiden, als zijn gesprekken en raadgevingen maar evangelisch zijn. Zo zinkt Cornelius op zijn knieën om een Goddelijke boodschap uit de mond van Petrus, een visser, te ontvangen, wat voor sommigen bijna op afgoderij zou lijken. Maar omdat een engel uit de hemel hem bevolen had om Petrus te laten roepen, hebben wij reden om te geloven, dat hij hem voor iemand aanzag, die het Woord Gods naar waarheid sprak. Want door de mond van Petrus werd Cornelius en zijn huis de zaligheid verkondigd. Petrus richt hem op en zegt van zichzelf, dat hij ook maar een mens is en leert Hem zijn knieën voor God te buigen, Die door Petrus sprak en Wiens ware afgezant hij was.

Ten derde: hij is zachtmoedig en stil, bekleed met deze Goddelijke versierselen, die in de ogen des Heeren van grote waarde zijn. "Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht en Hij zal de zachtmoedigen Zijn weg leren." Ps. 25: 9.

Ten vierde: hij is eenvoudig in *zijn godsdienst* en *in zijn gedrag*. Hij heeft geen eerbied voor pracht en praal op religieus gebied. Uitwendige vertoning van godzaligheid worden door hem licht geacht. Hij stelt de goede wil van God in Christus Jezus tot zijn *leefregel*, de Zone Gods tot zijn *pleitgrond* en de beloften Gods tot *waarborg* voor zijn geloof en tot grond van zijn hoop. "Gedenk des woords tot Uw knecht gesproken, op hetwelk Gij mij hebt doen hopen." Ps. 119:49.

Hij is eenvoudig in *zijn gedrag*. Hij denkt zo gering over zichzelf, dat hij alle anderen beter dan zichzelf acht. Hij verlangt er steeds naar om de genade Gods in alle luister en heerlijkheid voor te stellen, en hij is er bedroefd over als een zwaar kruis hem belet om op godvruchtige wijze onderworpen te zijn. Hij wordt gedurig door kinderlijke vrees bewaard en is er bang voor de mond van de zotten te openen of de zaak van God aan verachting bloot te stellen. Hij vreest voor de gedachte een struikelblok voor een komende ziel te zijn of een voorbeeld voor een verwaande te worden.

Ten vijfde: hij vertrouwt niet op zichzelf. Hij gaat voort in des Heeren kracht, hij gaat zijn tegenpartijders in des Heeren Naam tegemoet en leunt alleen op Zijn geopenbaarde arm, als een kind op de armen van zijn voedster. "Ondersteun mij, zo zal Ik behouden zijn." Psalm 119:117.

2

Nu kom ik tot de borst voor deze kleine speler en zal daarover handelen. Wij moeten wedergeboren zijn en met Goddelijke vertroosting gevoed worden, vóór wij het grensgebied van een adder durven overschrijden. Laat staan dat wij enig spel over zijn hol zouden spelen. Het is een *zoogkind*, dat over het hol van een adder zal spelen en een *gespeende kind*, dat zijn hand zal steken in de kuil van de basilisk. Het kind moet gespeend worden aan de vermaken van de wereld, aan de liefde tot de zonde, aan het vertrouwen in het vlees en aan het gezelschap van goddelozen, vóór dat het zijn hand in zo'n hol durft steken. De wedergeboren ziel gevoelt een sterke neiging die naar God uitgaat. En dat geschiedt uit een gevoel van de liefde Gods tot hem. Daarom wordt ook het Woord van God al zijn vermaak. Het gebed is zijn grootste voorrecht en de gemeenschap met God de kern van zijn geloof. De bijbel wordt door hem als zijns Vaders testament gelezen. Door het gebed wordt hem zijn kinschap duidelijk en zijn kinschap geeft hem een evangelisch recht en naam op de Goddelijke legaten. Hij is een erfgenaam der belofte en bijgevolg een erfgenaam van al het beloofde. En dit alles komt hierop neer, namelijk dat hij een erfgenaam van God is als zijn enig Deel en een medeërfgenaar van Christus in Zijn heerlijkheid. Rom. 8:17.

Melk ontstaat uit gras en Gods Woord wordt bij groene weiden vergeleken. De weldaden en zegeningen in dat Woord vervat, worden onvervalste melk genoemd, wanneer zij in oprechte evangelische zin worden gepreikt en toegepast. "Als nieuwgeboren kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk (van het woord Gods), opdat gij door dezelve moogt opwassen." 1 Petrus 2:2. Elke belofte, door de Heilige Geest toegepast deelt zijn Goddelijke opwekkingen mee om de hoop te voeden en het geloof te versterken en zet tot een heilige gemeenzaamheid aan, met een verzoend God in Christus Jezus.

De beloften zijn de borsten van Sion, door welke al haar jonge afstammelingen gevoed worden. En iedere bevestigde ziel in Sion is gereed de ondersteunende arm te lenen en aan de eenvoudige, door God wedergeborene, de volle borst der vertroosting aan te bieden. Het kind in de genade trekt de vertroosting en onderwijzingen even zo goed naar zich toe, als de voedster ze maar voortbrengen kan, zoals geschreven is: "Opdat gij moogt zuigen en verzadigd worden van de borsten van haar vertroosting; opdat gij moogt uitzuigen en u verlustigen met de glans harer heerlijkheid." Jesaja 66: 11.

Men moet er wel acht op geven dat geen ander dan gerechtvaardigde personen een kind in de genade met gepast voedsel kunnen voeden. Lippentaal en een dor hart verschaffen geen voedsel aan een kind van God. Sion moet door het geloof gerechtvaardigd worden en zelf de evangelievrede smaken, voordat zij haar nakomelingen de borst van het Evangelie kan toedienen, zoals geschreven is: "Want alzo zegt de Heere: zie, Ik zal den vrede over haar uitstrekken als een rivier, en de heerlijkheid der heidenen als een overlopende beek; dan zult gijlieden zuigen, gij zult op de zijden gedragen worden, en op de knieën zeer vriendelijk getroeteld worden." Jesaja 66:12.

Deze Goddelijke vertroosting zijn een zalving voor het verstand, een opwekker van de genegenheden en een versterking voor de hele ziel, zoals de profeet zegt: "En gij zult het zien, en uw hart zal vrolijk zijn, en uw beenderen zullen groenen als het tedere gras." Jesaja 66:14.

3.

Nu ga ik een beschrijving geven van het *voorwerp* van het spel. Het voorwerp, waarmee gespeeld wordt, is een adder. "En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder."

Een adder, of een veldslang is een zeer gevaarlijk reptiel en wordt talrijk in de grote woestijn van Arabië en Ethiopië gevonden en hij is ook in het heilige land zeer goed bekend. Het is een soort slang, die zeer dun en op de rug eigenaardig gevlekt is. Hij is ook zeer verstandig en scherpzinnig en genegen om te bijten, en zijn beet is zo vergiftig, dat er bijna geen genezen aan is. Het vergif dat hij door zijn tanden meedeelt, verspreidt zijn besmetting zo snel, dat het, tenzij er spoedig een tegengif wordt aangewend, bijna onmogelijk is de besmetting tegen te gaan. Het vergif van dit schepsel is vreselijk in zijn uitwerking. Het is van een verstijvende, verdovende en duizelingwekkende aard. Het put de natuurlijke geesten uit, doet het vel inkrimpen en brengt de lijder ogenblikkelijk in een staat van ongevoeligheid, zodat hij er door in een doodslaap gebracht wordt, door een soort verdoving. Daar het vergif komt zetten de lichaamsdelen op, terwijl het even nadelig op het verstand als op het bloed werkt. Van geen vergiftig schepsel is de beet zo schadelijk of het moest die van de schorpioen zijn. Voor zover, wat de geschiedenis aangaat.

Nu kom ik tot de *mysterie van de adder*. Deze adder in het Woord van God, is de duivel, die ook dikwijls een slang genoemd wordt, Jesaja 27:1 en een adder, in Psalm 91:13. Zijn wijsheid wordt genoemd in Matth. 10:16; zijn scherpzinnigheid in Gen. 3:1; zijn kronkelingen in Job 26:13 en zijn verschrikkelijke beet in Prediker 10:11. Het is de helse besmetting der zonde, die zijn vreselijk vergif door ziel en lichaam beide verspreidt. Hij verdooft het geweten, verhardt het hart, verstompt de geest en doet de zondaar vast in zijn zonde slapen. En als genade het niet verhoedt, zendt hij hem in diepe slaapzucht de wereld uit, 'zodat hij in de hel zijn ogen opslaat, zijnde in de pijn.'

Toen de oude slang, de duivel, Eva verleidde, koos hij het allerscherpzinnigste schepsel van de dierlijke schepping uit, om er zich in te verbergen. En tot heden volgt hij nog hetzelfde spoor, want hij bepaalt zich nog tot de scherpzinnigste en wijste mensen om hen aan te sporen zijn belangen in deze wereld voor te staan. Mensen met geestelijk of wereldlijk gezag, die erg geleerd zijn, veel talenten bezitten, vlug van verstand zijn en met nadruk kunnen spreken, worden dikwijls door de duivel als zijn werktuigen gebruikt om zijn netten uit te spreiden en de zielen van mensen te verstrikken. Hiervan komt het dat de Heere zozeer tegen de wijsheid van deze wereld getuigt en haar verstand dwaasheid noemt. Ook de Zaligmaker dankte Zijn Vader, dat Hij het Evangelie voor de wijzen en verstandigen verborgen had en dat Hij het de kinderkens openbaarde.

In tijden van duisternis zet de Satan de mensen aan tot ongebondenheid, verdrukking en wreedheid en tot het aanrichten van verwoestingen in allerlei vormen. Maar zodra het licht van het Evangelie te voorschijn komt, dan hitst hij de mensen op tot vervolging en het verspreiden van dwalingen. Door het eerstgenoemde doet hij zijn best om de loop van het Evangelie te stuiten. En door het laatstgenoemde om allerlei leugens met de waarheid te vermengen. Gewoonlijk verspreidt hij echter zijn meeste vergif door degenen, die ten onrechte evangelie dienaars genoemd worden. Zodanigen zijn de Arminianen, die hun slangen-wijsheid vertonen door het aanhalen van veel bijbelteksten, juist zoals de duivel deed toen hij Eva verleidde, terwijl zij dan tevens de duidelijkste waarheden omkeren. Zij vertonen zo de kronkelingen van de slang, door hun slangachtig gedraai, eerst uit de dwaling tot de waarheid en dan weer uit de waarheid tot de dwaling. Soms zou u uit hun woorden opmaken, dat zij uit Christus zijn, maar spoedig daarna zult u bemerken, dat zij naar niets anders dan naar vlees en bloed ruiken. De ene tijd staan zij deze of gene waarheid voor en belijden die ook, maar opeens is het weer omgekeerd en rukken ze alles door elkaar. Dat zijn de kronkelingen van de slang. "Hun paden maken zij verkeerd voor zichzelf; al wie daarop gaat, die kent den vrede niet." Jes. 59: 8.

Soms leren zij, dat Christus Zijn bloed gestort heeft voor het hele menselijke geslacht. En later, om zo te spreken, zeggen zij weer dat hij die in dat bloed gewassen is, nog verdoemd kan worden. Dat is de geest van dwaling die de mens dronken maakt. "En zie den wijn niet aan, als hij zich rood vertoont, als hij in de beker zijn verve geeft, als hij rechtop gaat; in zijn einde zal hij als een slang bijten, en steken als een adder." Spr. 23 : 31 - 32.

Zij tonen de doofheid van de *adder*, omdat zij gehard zijn tegen alle vermaningen, zich verzetten in het gezicht van ieder trouw getuige en zullen hun venijn op de helderste getuigenissen uitspuwen. "Zij zijn als een dove adder, die haar oor toestopt, opdat zij niet hore naar de stem der belezer, desgenen die ervaren is met bezweringen om te gaan." Ps. 58: 5 en 6.

Zij tonen de geslepenheid van de *slang* door hun binnenste grondregels te verbergen, totdat zij zich in uw genegenheid hebben ingedrongen. Dan laten zij er zo tussenbeide iets van uit, net zoveel als zij denken, dat u verdragen kunt. En opdat u niet merken zou dat zij met de duivel omgaan, strijden zij met geweld voor het doen van goede werken en voor heiligheid des levens.

Onder dit masker maken zij de weg van de Satan tot uw hart schoon. Dit is de scherpzinnigheid van de duivel, de zielen door valse leraars bedriegende, zoals Paulus zegt: "Doch ik vrees, dat enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is." 2 Cor. 11: 3 - 4. Zoveel wat de adder aangaat.

4

Nu zal ik handelen over zijn hol, waarover het kind speelt. In het vers, waaruit onze tekst gekozen is, leest men van de *kuil van de basilisk*, waar het gespeende kind zijn hand in zal steken. De basilisk en de adder zijn beide slangen. En in die twee soorten is maar weinig onderscheid. De kuil van de basilisk is het hart van een vals leraar en het hol van de adder is de mond van zo iemand.

De Zaligmaker noemde de bende valse leraars slangen en adders: "Gij slangen, gij adderen gebroedsels, hoe zoudt gij de helse verdoemenis ontvlieden?" Matth. 23:33. Hij noemde hen slangen, omdat de oude slang, de duivel, in hen was. De Satan houdt zijn verblijf in het hart en dat is zijn paleis, Lukas 11 : 21. De duivel werkt in het hart van de kinderen der ongehoorzaamheid, Efeze 2: 2. Het onvernieuwde hart is het hol van de slang. Daar bewerkt hij al zijn vernielende aanslagen en zendt ze, zelfs tegen het heldere licht des Evangelies, de wereld in. En dat, terwijl sommige eenvoudige en kostelijke zielen de nieuwe wijn van het Koninkrijk Gods ontvangen en er zich in verheugen, behouden deze werktuigen van de Satan in het geheim al hun venijn. Zo spreekt Mozes ook van enige Israëlieten, die de Egyptische afgoden met zich meenamen en die in het geheim hun gemeenschap met de duivelen bleven oefenen en toverkunsten pleegden. "Want hun wijnstok is uit den wijnstok van Sodom en uit de velden van Gomorra; hun wijndruiven zijn vergiftigd wijndruiven, zij hebben bittere beziën. Hun wijn is vurig drakenvenijn en een wreed addervergift." Deut. 32: 32 en 33. Het wordt 'de wijnstok van Sodom' genoemd, omdat hij uit de Satan voortkomt, die de wortel van alle goddeloosheid is. 'Bittere beziën,' omdat zij het hart verbitteren en met vijandschap tegen God en Zijn soevereine wil vervullen.

Het wordt 'wijn' genoemd, omdat zij de ziel dronken maakt, het geweten verstopt, het verstand verblindt, het oordeel verwart en de tong met niets dan met onstandvastigheid, tegenstrijdigheid en ledige onzin vervult. Evenals de wijn de mens doet waggelen, roemen, praten, twisten en hoereren, zo doen ook de dwalingen waggelen omtrent de waarheid Gods, roemen op menselijke verdienste, praten tegen hen die de waarheid belijden, twisten met eenvoudige zielen en bedrijven geestelijke hoererie tegen de Heere. Dwalingen brengen het hart van de dwalenden in een helse vereniging met de duivel zelf. Daarom wordt het ook wijn der hoererie genoemd.

Paperij noem ik de moeder der hoerij en het Arminiaanse lichaam haar jongere zuster. En wat mij aangaat, ik geloof dat zij ten jongsten dage als zodanig zullen blijken te zijn. Ik zie niet meer verschil in de Roomse beginselen en in die van de Arminianen, dan ik kan bemerken in mijn twee ogen. Van de kerk van Rome wordt gezegd, dat zij de mensen met de *wijn* van haar hoerijen dronken maakt. Dat is, de geest der dwaling, gelijk geschreven is: "Ik zal u tonen het oordeel der grote hoer, die daar zit op vele wateren; Met welke de koningen der aarde gehoereerd hebben, en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van de wijn van hare hoerij." Openb. 17: 1 en 2. Er wordt dus van de geest der dwaling gezegd, dat hij de mens dronken maakt, zoals ook Milton Adam en Eva als dronken voorstelt: "Nadat zij zich vol gegeten hadden van de verboden vrucht dachten zij, dat zij nieuwe godgeleerdheid in zich voelden oprijzen, totdat schuld in hun consciëntie binnen drong door die verleidende teug en zij hun naaktheid gewaar werden en waarna hun ijdele worsteling begon, waaraan geen einde is. Zo stelt Zofar de valse en hoge vlucht van de verleide huichelaar voor: "Het gejuich der goddelozen is van nabij geweest en de vreugde des huichelaars voor een ogenblik. Wanneer zijn hoogheid tot de hemel toe opklom (let daarop) en zijn hoofd tot aan de wolken raakte, zal hij, gelijk zijn drek, in eeuwigheid vergaan. Indien het kwaad in zijn mond zoet is, hij dat verbergt onder zijn tong, zijn spijs zal in zijn ingewand veranderd worden; gal der adderen zal zij in het binnenste van hem zijn." Job 20:5, 6, 7, 12 en 14. En omdat hij zulke spijs bemint, zal hij ook geen andere borst der vertroosting krijgen dan deze. En daar hij zich met slangengif gevoed heeft, zal hij door de tong der slang in het verderf worden gestort. "Het vergif der adders zal hij zuigen; de tong der slang zal hem doden." Job 20: 16. Hieruit blijkt het, dat de mond van de valse leraar het adderenhol is. De tong van zulk een bedrieger is de geleider van het venijn van de Satan. Dat is: van zijn leer, die onder zijn tong verborgen is, gelijk geschreven is: "Zij scherpen hun tong als een slang, heet addervergift is onder hun lippen." Psalm 140:4. Hiermee stemt ook de Apostel in, als hij zegt: "Met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvijn is onder hun lippen." Rom. 3: 13.

Het wordt ook 'wijn der hoerijen' genoemd, omdat zij de mensen van het verbond der genade afleidt, hetgeen een huwelijksverbond is. Het trekt de genegenheden van God af, in plaats van ze tot de Heere heen te trekken, en leidt eindelijk tot een totale verwantschap met de duivel zelf, zoals geschreven is: "Waarlijk, gelijk een vrouw trouweloos scheidt van haar vriend, also hebt gijlieden trouweloos tegen Mij gehandeld, gij huis Israëls, spreekt de Heere." Jer. 3: 20. En zeg mij, hoe is dat geschied? "Omdat zij hun weg verkeerd, en de Heere hun God vergeten hebben." Jer. 3:21. Totdat God was "verbroken door hun hoerachtig hart, dat van Hem afgeweken is, en door hun ogen, die hun drekgoden nahoereren." Ezech. 6:9.

Valse profeten brengen valse leerstellingen en leiden tot valse goden. Valse goden leiden tot valse duivels en duivels leiden de mensen naar de hel. En zo gaat het nog. Want als men een eigenschap van God verduistert of een vals licht werpt op een grondwaarheid, verduistert men een eigenschap van God in die waarheid vervat. Want al Zijn volmaaktheden liggen in dat woord opgesloten. En hiervan is het dat Hij "vanwege Zijn gansen Naam, Zijn woord groot gemaakt heeft." Ps. 138: 2. En door de waarheid Gods te verduisteren, of ze onder een vals licht te plaatsen, hebben zij de ontzagwekkende en heerlijke eigenschappen van de allerhoogste en eeuwige God verdonkerd.

Uit de geschriften der Arminianen kan ik u aantonen, dat zij wel drievierde gedeelte van de volmaaktheden des Almachtige beneveld hebben. Niemand dan zij, behalve atheïsten, zijn met dit werk verder doorgetrokken. Want als de godloochenaar het bestaan van God ontkent, dan bekent hij inderdaad, dat hij van alle verstand, rede en gevoel ontbloot is en zo zijn best doet om te bewijzen, dat hij zelf niet bestaat. Het bestaan van God en van de mens staat of valt tegelijk volgens de Schrift: "Want in Hem leven wij en bewegen wij ons en zijn wij." Hand. 17:28.

Wanneer de waarheden Gods verduisterd worden, worden Zijn volmaaktheden verduisterd en worden in een vals licht voorgesteld. Bijgevolg krijgt men dan valse voorstellingen van het

Wezen Gods en denkt men zich een god naar eigen inbeelding, die evenals wij aan verwisseling en verandering onderhevig is. "Gij meent, dat Ik ten enenmale ben gelijk gij; Ik zal u straffen en het ordentelijk voor uw ogen stellen. Versta dit toch, gij God vergetenden; opdat Ik niet verscheurd, en niemand redde." Ps. 50:21 en 22.

5

Nu ik over het kind, over zijn borst over de adder en over zijn hol gehandeld heb, wil ik nu spreken over het spel, dat wettig met die adder gespeeld wordt en de spelregels die ik hier vijfvoudig zal opgeven:

1. Wij mogen hem slaan met de gesel der tong.
2. Wij mogen ironisch met hem handelen.
3. Wij mogen onze handen in het hol steken en zijn kracht beproeven.
4. Als wij kunnen mogen wij het hol sluiten, en
5. Wij mogen het hol in brand steken en bij dat licht dan veilig weglopen.

1. Wij mogen deze adder met de gesel der tong slaan, evenals de profeet Jesaja deed. Hij noemt ze: "dwaze herders en herders die niet verstaan kunnen." Jesaja 56: 11. Hij slaat geen acht op hun grijze hoofden, hun eerbiedwaardig voorkomen, noch op de eer die zij worden waard geacht. Hij let noch op hun jaren, noch op hun eer en geeft er niet de minste acht op, omdat het Woord des Heeren tegen hen is. "Daarom zal de Heere afbouwen uit Israël den kop en den staart, den tak en de bieze, op één dag. (De oude en aanzienlijke, die is de kop, maar de profeet, die valsheid leert, die is de staart.) Want de leiders dezes volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden, worden ingeslokt." Jes. 9: 13 - 16.

In zijn Openbaring vereert Johannes één van Satans prelaten met de titel van sleuteldrager of portier der hel. "En haar", namelijk die ster die uit de hemel gevallen was, "werd gegeven den sleutel van de put des afgronds." Openb. 9: . In het tweede vers zegt hij ons, dat het werk van die prelaat daarin bestond, om de rook uit die helse streken te doen opgaan, opdat zij de zon en de lucht zou verduisteren. Versta hier door de zon de heerlijke stralen van Christus in Zijn Evangelie en door de *lucht* de lieflijke aanblazingen van de Heilige Geest. Toen die rook de ogen verblind had van hen die niet geloofden, 2 Cor. 4: 4, kwam er een zwerm sprinkhanen, die macht hadden om evenals de schorpioenen te steken en te vergifigen. Hier vergelijkt Johannes de valse leraars bij sprinkhanen, een verachtelijk insect. En hun macht bij die van een schorpioen, één van de afschuwelijkste, gevaarlijkste en vergiftigste schepselen van de hele wereld. "En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde en hun werd macht gegeven gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben." Openb. 9: 3.

Hun voornemen was om het Woord Gods met wortel en tak uit te roeien. En door hun dwalingen elke plant der gerechtigheid, door des Heeren rechterhand geplant, te verderven, Jesaja 61:3. Maar hun macht werd beperkt en hen werd gezegd het gras noch de bomen te beschadigen dan alleen diegenen, die het zegel aan hun voorhoofden niet hadden. Openb. 9: 4. De vreselijke slagen in de consciëntie, welke diegenen ontvingen, die hun grondbeginselen inzagen, worden door de steek van een schorpioen voorgesteld. Maar als hun consciënties verhard waren, stierven zij daaraan langzamerhand. "Maar dat zij zouden van hen gepijnigd worden vijf maanden; en hun pijniging was als de pijniging van een schorpioen, wanneer hij een mens gestoken heeft." Openb. 9: 5. De gedaante van deze sprinkhanen wordt bij paarden vergeleken, die tot de strijd gereed zijn, omdat zij zo onbesuisd moedig zijn, daar zij zich tegen God verhardden: "door de verleiding der zonde." Hebr. 3: 13. Zij storten zich in hun eigen verderf, evenals een onbesuisd paard in de strijd, Jer. 8:6. Zij worden voorgesteld als dragende gouden kronen. Misschien wel om aan te tonen, dat zij door zekere regering gemachtigd en beschermd worden. Het kan ook te kennen geven, dat zij allen vorsten waren, die in hun verschillende hoedanigheden, onder de helse scepter van de Satan regeerden, zoals geschreven is: "En zij hadden over zich tot een koning den engel des afgronds; zijn naam was

in het Hebreeuws Abaddon (één die verderf uitstort), en in de Griekse taal had hij den naam Apollyon." (één die alles wat goed is tracht uit te roeien en te verderven.) Openb. 9: 11.

Johannes stelt hen verder voor als hebbende alleen mensen-aangezichten. En dat is het enige menselijkheid wat aan hen te vinden is. Al het overige is verwijfd, dierlijk en duivels, zoals geschreven is: "En zij hadden haar als het haar der vrouwen; en hun tanden waren als tanden der leeuwen." Openb. 9:8. Om aan te tonen dat hun werk, onder de leeuw van de bodemloze put, daarin bestond om te verslinden. Want van die leeuw wordt gezegd, dat hij rondgaat "zoekende wien hij zou mogen verslinden." 1 Petrus 5: 8. Het schijnt dat hun voornaamste wapenrusting in een verharde consciëntie bestaat, dat door Johannes een borstwapen genoemd wordt. "En zij hadden borstwapenen als ijzeren borstwapenen." Openb. 9:9. Wat door Paulus een toegeschroeiende consciëntie genoemd wordt, 1 Tim. 4:2.

Kortom, de adder drijft door de valse profeet handel in drie dingen: hij verspreidt de spranken van geestelijke boosheid; hij brengt zijn duisternis in het verstand van blinde mensen; en leidt ze door de zonde tot zijn eigen verderfelijke verblijfplaats, gelijk geschreven is: "En uit hun monden ging uit vuur en rook en sulfer." Openb. 9: 17.

2. Nu kom ik tot mijn tweede punt, namelijk dat wij een valse profeet met spot mogen behandelen.

Dit was de wijze waarop de waardige Elia de vierhonderd valse profeten van Baäl behandelde. Hij daagde hen uit het bestaan van hun god en de kracht van hun geloof te bewijzen door de verhoring van hun gebeden, zoals geschreven is: "En het geschiedde op den middag, dat Elia met hen spotte en zeide: Roept met luider stem." De profeten moesten wat ijveriger in hun godsdienst zijn en wat meer lippenwerk doen. "Roept met luider stem," zei hij, "want hij is een god; omdat hij in gepeins is, of omdat hij wat te doen heeft, of omdat hij een reis heeft; misschien slaapt hij en zal wakker worden." 1 Kon. 18:27.

Net zo behandelde de Heiland in Zijn dagen de blinde leidlieden van de Joden, die altijd tegen Hem redetwisten en Zijn leer tegenstonden. Hij zei hen, dat zij maar vriendschap moesten maken met en bescherming zoeken bij Mammon, de god der welvaart. Anders gezegd: de duivel, de god dezer wereld. Zij verachtten en verwierpen de Zaligmaker, Die gekomen was om God en de mens met elkander te verzoenen en door Zijn dood een eeuwigdurende vriendschap tussen die beide te bewerken. Omdat zij nu deze verzoening verwierpen, zendt Hij ze heen om die dan maar ergens anders te zoeken. "En Ik zeg ulieden: maakt uzelf vrienden uit den onrechtvaardigen Mammon, opdat, wanneer u ontbreken zal, zij u mogen ontvangen in de eeuwige tabernakelen." Lukas 16:9.

3. Wij mogen onze handen in het hol van die adder steken en zijn kracht beproeven.

Dat men zijn hand in de kuil van de basilisk steekt betekent, dat wij een oprecht getuigenis tegen het verleidelijk hart van een vals profeet moeten afleggen. Want alle valse leerstellingen komen uit het hart voort. "Zij profeteren ulieden een vals gezicht." Jer. 14: 14. "Zij spreken het gezicht huns harten." Jer. 23: 16. Het hart van de Christen is de tempel van de Heilige Geest maar het hart van een vals profeet is de kuil van de basilisk. Een waar Christen heeft de wet der waarheid en de wet der liefde op zijn tong. Maar de valse profeet heeft adderenvergift onder zijn lippen. En daarom moeten wij onze handen in zijn hol steken, dat is: wij moeten tegen hem getuigen, zoals geschreven is: "Wanneer in het midden van u in één uwer poorten, die de Heere uw God u geeft, een man of vrouw gevonden zal worden, die doen zal wat kwaad is in de ogen des Heeren uws Gods, overtredende Zijn verbond; dat hij heengaat en dient andere goden en buigt zich voor die, of voor de zon of voor de maan of voor het ganse heil des hemels, hetwelk Ik niet geboden heb; en het wordt u aangezegd en gij hoort het, zo zult gij het wel onderzoeken; en zie, het is de waarheid, de zaak is zeker, zulk een gruwel is in Israël gedaan; zo zult gij die man of die vrouw, die ditzelve boze stuk gedaan hebben, tot uw poorten uitbrengen, die man zeg ik, en die vrouw; en gij zult hen met stenen stenigen, dat zij

sterven. De hand der getuigen zal eerst tegen hem zijn om hem te doden en daarna de hand van het ganse volk." Deut. 17: 2 - 7.

Dus moeten wij onze handen leggen *op* en getuigen *tegen* iedere uitvinder van valse goden. En verder tegen elk, die de heerlijkheid van "de Oude van Dagen" zoekt te verduisteren, zoals geschreven is: "Wanneer uw broeder, de zoon uwer moeder, of uw zoon of uw dochter of de vrouw van uw schoot of uw vriend die als uw ziel is, u zal aanporren in het hemelijke, zeggende: Laat ons gaan en andere goden dienen, die gij niet gekend hebt, gij noch uw vaderen, zo zult gij hem niet ter wille zijn en naar hem niet horen; ook zal uw oog hem niet verschonen, en gij zult u niet ontfermen noch hem verbergen; uw hand zal eerst tegen hem zijn om hem te doden, want hij heeft u gezocht af te drijven van de Heere uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitgevoerd heeft." Deut. 13: 6, 8 en 10.

Kortom, wij worden geroepen om onze handen te leggen *op* en te getuigen *tegen* deze adder, waar hij ook te voorschijn komt. Hetzij dan in een *prelaat* of in een *curaat* (*hulpprediker*), en dat zo veel als ons maar mogelijk is.

Het staat niet in onze macht deze adder om te brengen, noch zijn werk te vernietigen. Dat is alleen het werk van onze grote Heere en Meester. Ook behoeven wij het hol van die adder niet in eigen kracht aan te doen, noch ons in onze eigen naam daar tegen te stellen. De Satan, die zelfs de hemel de oorlog verklaarde, veracht alle menselijke macht. Indien wij op die vreselijke strijd zien, zullen wij die zonder Gods genade niet durven aanvaarden. En hoewel wij weten dat hij het mensdom zal pijnigen en verleiden, ook al hebben wij ons best gedaan, toch moeten wij onze handen op hem leggen en een eerlijk getuigenis tegen hem afleggen. En dat is alles; zoals geschreven is: "Legt uw hand op hem; gedenk des strijds, doet het niet meer." Job 40: 27.

4. Nu kom ik tot het vierde deel in deze rede van de spelregels.

En dat is, dat wij als wij kunnen het hol van de adder mogen dichtstoppen. Ik heb u bewezen, dat het hol van de adder de mond van de valse leraar is. Uit dit hol heeft de Satan alle dwalingen, die nu in de wereld zijn, te voorschijn gebracht. Al de zondaars, die met een leugen in hun rechterhand in het graf zijn neergedaald, Jes. 44: 20, zijn uit het hol van de adder in het verderf gestort. En daarom mogen wij ook als wij kunnen, dit hol wettig stoppen. Wanneer wij de mensen horen zeggen, dat zij volmaakt en vrij zijn van alle inwonende zonde, en dat er in dit leven zulk een staat van volmaaktheid te verkrijgen is, mogen wij hen gerust zeggen, dat zij liegen, Jesaja 59: 3. "Want indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar." 1 Joh. 1:10. "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet." 1 Joh. 1: 8. Wanneer wij mensen op die wijze horen spreken, moeten wij het uit de Schrift anders bewijzen en zo doende het adderhol dichtstoppen. "Maar de mond der leugensprekers zal gestopt worden." Ps. 43:11.

Wanneer wij leraars horen spreken tegen de toegerekende gerechtigheid van Jezus Christus en dat zij hun eigen wettische gerechtigheid als genoegzaam stellen om hen voor God te rechtvaardigen, moeten wij daaraan geen toestemming geven, maar getuigen tegen dit goddeloos verheffen van hun allerellendigste verdiensten. De Zaligmaker wilde zelfs niet toestaan, dat Zijn Apostelen over wie Zijn genade zo overvloedig was, zouden roemen, al was het over de vruchten van hun geloof. "Alzo ook gij, wanneer gij zult gedaan hebben al hetgeen u bevolen is, zo zegt: Wij zijn onnutte dienstknechten." Lukas 17: 10. Hieruit mogen wij besluiten, dat alle mensen, die op hun verdiensten roemen, onder de Wet zijn. Maar wij behoren de Wet in zijn geestelijke zin te verstaan en zijn geestelijke eisen voor te stellen, gelijk geschreven is: "Wij weten nu, dat al wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot degenen die onder de Wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij." Rom. 3: 19.

Wanneer of waar deze adder een hol opent, moeten wij trachten het dicht te stoppen. Wij moeten niet lui zijn als de adder aan het werk is. Wij zullen er dikwijls mensen vinden van een verdorven geest, "die in de huizen insluipen, en nemen de vrouwkens gevangen die met zonden geladen zijn", 2 Tim. 3: 6, hen wijsmakende dat de godsdienst bestaat in een eenvoudige muts, of in een lang nauw kleed en het voorlezen van geschriften tegen een snuifdoos; en hun hoogmoed voedende door hen als een soort voorgangers te beschouwen, in plaats van hun de soevereine genade en de Geest Gods voor te houden. Christus noemt zulke leraars vliegenvangers: "die de mug uitzijgen en den kemel doorzwelgen." Matth 23:24. Vele dwaze vrouwen zijn door deze dwalingen reeds vervoerd. Zij leren altijd, maar kunnen nimmermeer tot kennis der waarheid komen. 2 Tim. 3:7.

De voornaamste bedoeling van valse leraars bestaat daarin, om het geloof van eerstbeginnenden te overbluffen opdat zij de zuivere leraars, alsmede de heerlijke leer van voorverordining en verkiezing gaan verachten. En gelukt hen dit, dan worden zij door de dwalingen verhard en verachten en bespotten deze geopenbaarde waarheden Gods. Daarom wordt ons bevolen: "vast te houden aan het getrouwe Woord, dat naar de leer is, opdat wij machtig mogen zijn beide om te vermanen door de gezonde leer en om de tegensprekers te wederleggen. Want er zijn ook vele ongeregelden, ijdelheidsprekers en verleiders van zinnen, inzonderheid die uit de besnijdenis zijn (dat zijn wettische werkmeesters), Welken men moet de mond stoppen; die gehele huizen verkeren, lerende wat niet behoort." Titus 1:9 -11.

Het is waar, de getrouwe dienaars Gods moeten het soms aanzien, dat hun kudde door valse leraars verstrooid en bedorven wordt. Het schijnt ook wel eens, dat zij met die verleiding winst doen, zodat het hart van de ware profeten er onder breekt en zij er zich over verbazen, zoals u in Jer. 28 leest. Maar niettegenstaande dat alles, zullen hun opgesmukte fabelen geen stand houden. Zij zullen de uitverkorenen Gods niet ten einde toe verwoesten, hoewel zij de verworpenen en zichzelf verleiden. Dit wordt dikwijls openbaar, als hun dwalingen hen in de geopenbaarde toorn van God voeren, totdat zij in openlijke opstand tegen het licht uitbreken. Dan worden zij overgelaten om in duisternis daarheen te gaan en als een blinde naar de wand te tasten. Zelfs terwijl de Zon der gerechtigheid in alle klaarheid en kracht schijnt. Wij mogen er zeker van zijn, dat God er de armen van geest voor bewaren zal, om door hun mond in het verderf te storten, zoals geschreven is: "Hij maakt teniet de gedachten der arglistigen; dat hun handen niet één ding uitrichten. Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid; dat de raad der verdraaiden gestort wordt. Des daags ontmoeten zij de duisternis, en gelijk des nachts tasten zij in de middag. Maar Hij verlost den behoeftige van het zwaard, *van hun mond*, en van de hand des sterken. Zo is voor den arme verwachting en de boosheid stopt haar mond toe. Job 5: 2-16.

5. Nu kom ik, zoals ik voornemens was, tot het laatste punt van mijn rede, namelijk dat wij het hol in brand mogen steken en bij dat licht veilig weglopen.

De Geest Gods werkt als een Geest des oordeels en als de Geest der uitbranding in de zielen van de uitverkorenen. Hij ontsteekt de vlam van liefde in de genegenheden en in de geest een heilige ijver naar kennis. Hij schijnt als de zonnestralen in het verstand, door Zijn brandende en verlichtende stralen. Het is de Heilige Geest, Die Zijn dienaars een vlam des vuurs maakt, Hebr. 1:7. Dit is niet alleen het voorrecht van de leraars, maar van het gehele huisgezin des geloofs. Want de Geest des Heeren is aan al het uitverkoren zaad beloofd, Jesaja 59: 21, een ieder naar zijn mate. Wij mogen gerust de vlammende waarheid Gods voor het hol van de adder brengen. Wij behoeven de adder niet te sparen, hij kome te voorschijn waar hij wil. Als hij Petrus tot het kwade opwekt, mogen wij gerust zeggen: "Ga achter mij, Satan." Ik weet, dat een dwalend leraar en iemand die steeds de dwalingen aanhoort, de hardste personen zijn om er enige indruk op te maken. Vooral wanneer de basilisk het versteende hart zo lang in

bezit heeft gehad en hun tong als een boog gespannen heeft om er leugens mee te schieten, in plaats van voor de waarheid te strijden. Jer. 9: 3.

Evenwel zijn er nog sommigen van hen er toe gebracht om de waarheid, zoals zij in Jezus is, te kennen en te erkennen. "En die dwalende van geest zijn, zullen tot verstand komen, en de murmureerders zullen de lering aannemen." Jes. 29:24. Als Gods Woord met kracht tot des zondaars hart komt, sloop het spoedig die kuil van de basilisk. En als de Geest der uitbranding werkt, is de adder spoedig uit zijn hol gebrand. Gods Woord is voldoende om het hart te verbreken en de adder uit te branden. "Is Mijn woord niet also als een vuur? spreekt de Heere; en als een hamer, die een steenrots te morzel slaat?" Jer. 23:29. Ik ben er oor- en ooggetuige van, dat verscheidene zielen, die de adder vroeger toelieten om zijn werk in hun mond te verrichten, er later toe gebracht zijn om de zuivere waarheid te belijden. En die er, onder de zoete invloeden van de soevereine genade toe gekomen zijn, om er met blijdschap over te spreken. O, wat is dat lieflijk, als men de adder uit zijn hol ziet gebrand door de heerlijke vlam van verkiezing en eeuwige liefde. De Heere is dikwijls nedergedaald om de dienst van Zijn getrouwe dienaren te erkennen en hun werk te zegenen om dit te volbrengen. Ik heb verscheidene ernstige pleiters voor de vrije wil en andere paapse vodderij gekend, die hevig tegen de verkiezing en de toegerekende gerechtigheid getwist hadden. Maar die door een onweder van de berg Sinaï uit hun vrije wil gestormd zijn, de vrije genade hebben leren omhelzen en er zich nu in verheugen en er dankbaar voor zijn. En toen ik hen in de waarheid zag schijnen en in de liefde der waarheid zag branden, ben ik *verheugd weggelopen*, bij het licht dat zich verspreidde.

De uitverkorenen Gods mogen, als zij eerst op reis gaan en onder wettische overtuiging verkeren, door verscheidene dwalingen heen en weer geschud worden. En de Arminiaanse stelling is goed geschikt –behalve hun leer van de volmaaktheid– om diegenen te behagen, die voor hun leven arbeiden, wat echter een schema is wat door de duivel is uitgevonden. Maar hier kunnen wij van verzekerd zijn, dat de uitverkorenen Gods niet tot het einde toe verleid zullen worden. En de rook van Satan zal ook nooit het vuur van waarheid uitblussen. Het woord Gods zal al de leerstellingen van mensen teniet maken, zowel als hen, welke die leerstellingen onderhouden en handhaven, als de genade het niet voorkomt en belet, zoals geschreven is: "Want het huis van Israël en het huis van Juda hebben gans trouweloos tegen Mij gehandeld, spreekt de Heere. Zij verloochenen den Heere en zeggen: Hij is het niet, en ons zal geen kwaad overkomen, wij zullen noch zwaard noch honger zien. Ja, die profeten zullen tot wind worden, want het woord is niet bij hen; hun zelf zal zo geschieden. Daarom zegt de Heere, de God der heirscharen, alzo: Zie, Ik zal Mijn woorden in uw mond tot vuur maken en dit volk tot hout, en het zal hen verteren." Jer. 5: 11 - 14.

Ons wordt bevolen ernstig te strijden voor het geloof dat de heiligen eenmaal overgeleverd is. En als wij dat doen, moeten wij staan voor de eer van de eeuwig gezegende Drieëenheid; voor de eer van al de geopenbaarde volmaaktheden der Godheid, opdat die niet verduisterd worden. Wij moeten strijden voor iedere wezenlijke waarheid van de Bijbel en voor het werk des Geestes in de zielen van Gods uitverkorenen. Dat is de plicht van ieder Christen. En als één van onze tegenstanders van het uitverkoren zaad van Israël is, zal God hem er op Zijn eigen tijd wel uit verlossen. Maar zijn zij van het huis van Ezau, dan zal het Evangelie een reuk des doods voor hen zijn. En zij zullen eenmaal verteerd worden, zoals geschreven is: "En Jacobs huis zal een vuur zijn, en Jozefs huis een vlam, en Ezau's huis tot een stoppel; en zij zullen tegen hen ontbranden en zullen hen verteren, zodat Ezau's huis geen overgeblevene zal hebben; want de Heere heeft het gesproken." Obadja, vers 18.

Er zijn veel verleide zielen, die wanhopig tegen de waarheid vechten en die het vuur van Gods toorn binnen in zich hebben, terwijl de consciëntie even hard tegen hen strijdt, als zij tegen de waarheid Gods strijden. Het is de plicht van iedere Christen voor de waarheid op te komen. En dan zullen wij er zeker van zijn, om in de één of andere weg het hol in brand te steken.

Want indien het vuur van eeuwige liefde hen niet reinigt, dan zullen de vlammen des toorns hen zeker eeuwig pijnigen. De Zaligmaker is beide: een zuiverings- en een verterend Vuur, een genadig Zaligmaker en een ontzagwekkend Rechter.

"Het zoogkind zal spelen over het hol van den adder." Wanneer wij bevinden, dat er geen tekenen van wederkering bij deze vijanden der waarheid te zien zijn en dat zij tegen alle vermaningen in zich verhardten, dan mogen wij de zaak tegen hen omkeren. "Die dikwijls bestraft zijnde de nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan zij." Spr. 29: 1. Door het omkeren der zaken bedoel ik, dat wij, terwijl zij tegen de besluiten Gods in oorlog zijn, hen in het aangezicht mogen bewijzen, dat zij ter zelfder tijd bezig zijn, om die te vervullen. Ja, terwijl ze tegen de voorverordining en de verkiezing spreken, zijn zij gedurig bezig om de voorbeschikkingen Gods te vervullen, zoals geschreven is: "Tot Welken komende als tot een levende steen, van de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar. Daarom is ook vervat in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar den ongehoorzamen wordt gezegd: de Steen, Dien de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een Hoofd des hoeks, en een Steen des aanstoets, en een Rots der ergernis. Dengenen namelijk, die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn. Maar gij zijt een uitverkoren geslacht." 1 Petr. 2:4-9. Maar voor wie is Christus een Steen des aanstoets? Ik antwoord: voor de werkmeesters van verdiensten. Zij willen ten hemel opklimmen, zonder schuldenaars aan genade te worden. Jezus Christus wederstaat hen, overeenkomstig Zijn Woord: "God wederstaat de hovaardigen." 1 Petrus 5:5.

Jezus Christus wil alleen een leraar erkennen als medewerker met Hemzelf, als Hij het Woord Zijner genade verkondigt, omdat zijn voeten de boodschap des Heeren draagt en de tong des leraars die uitspreekt. "En wij, als medearbeidende." 2 Cor. 6: 1. Maar een Arminiaan wil een medewerker met Hem zijn in het werk van *rechtvaardigmaking*. God zegt: Nee, Jezus zal de Wet volbrengen en die heerlijk maken. Jes. 42:21. "Door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken." Jesaja 53: 11. Een Arminiaan wil een medewerker zijn met de Heilige Geest in het werk der *heiligmaking*. De Heere der heirscharen zegt: Nee. "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden." Zach. 4: 6. Een Arminiaan heeft enige grond van roem nodig en wil de eer genieten om het gebouw met zondeloze *volmaaktheid* te bedekken. De Heere, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, zegt: Nee. "Hij zal de hoofdsteen voortbrengen met toeroepingen", en de zondaars zullen roepen: "Genade, genade (geen werk) zij denzelven!" Zach. 4: 7. Kortom, zij willen niet "door de Deur ingaan" en Hij wil hen niet door een andere weg "in laten klimmen". Zij willen Hem in Zijn eigen werk helpen, opdat zij mogen delen in Zijn heerlijkheid. En Hij noemt hen "dieven en moordenaars" en zegt: "Mijn eer zal Ik aan geen ander geven." Jes. 42: 8. Dit is de vreselijke twist, die er tussen de Heere en hen bestaat. Alzo is Christus een belemmering in hun weg. Zij kunnen zich aan Hem niet onderwerpen en Hij kan voor hen niet buigen. Zijn soevereiniteit is een beletsel in de weg van de vrije wil. Eigen verlossing ligt in de weg der natuurlijke neigingen. Zijn toegerekende gerechtigheid is een belemmering in de weg van menselijke verdienste. En vrije genade is een beletsel in de weg van hoogmoed, omdat zij alle roem buitensluit. Zo wordt de Heiland een Steen des aanstoets, in plaats van een Grondsteen. 1 Cor. 3: 11. En een Rots der ergernis, in plaats van een Steen der hulp. 1 Sam. 7:12. Hij wordt om Zijn standvastigheid een Rots der ergernis genoemd, daar het voor allen die aan Hem geërgerd zijn onmogelijk is Hem ooit te bewegen. Dus is Christus een Rots in de weg der eigengerechtigte mensen. Tegen Hem te twisten als een Beletsel in hun weg, wordt 'aanstoten' genoemd. En tegen Hem aan te stoten is als iemand, die wraak wil nemen op een rots, die ons naar beneden heeft doen storten, en tegen die te schoppen. Doen wij dit

laatstgenoemde werk, dan kunnen wij er zeker van zijn dat wij onszelf zullen kwetsen. De Rots zullen wij nooit bewegen of leed aandoen.

Maar zult u zeggen: is het niet vreemd dat de mens de heerlijke waarheden Gods, die als de zon door geheel de Heilige Schrift heen schijnen, zou tegenstaan? In het geheel niet. Zij vechten tegen de *soevereine liefde*, omdat zij weten, dat die nooit door de Heilige Geest in hun harten is uitgestort. Daarom prediken zij ook van algemene liefde, opdat zij, als zij geen zekerheid hebben van bij de eerstgenoemde behoren, zich bij de laatstgenoemde mogen insluiten, als zijnde een leerstelling van eigen maaksel. Was de *toegerekende gerechtigheid* hun ooit toegepast, dan zouden zij daar in geroemd hebben, zoals alle arme verlore zondaars hebben gedaan die daarin gevonden zijn. Maar omdat ze vreemdelingen zijn aan de vreugde van dit kleed, houden zij hun eigen weefsel vast. Was de *verzoening door Christus' bloed* ooit aan hun consciëntie toegepast, dan zouden zij voor de verlossing alleen van Christus' schapen strijden, zoals alle getrouwe leraars van Christus hebben gedaan. Maar daar de consciëntie hen zegt, dat dit nooit bij hen het gelukkig geval is geweest, spreken zij voor algemene verlossing, daar zij anders zichzelf moeten buiten sluiten. Daar vandaan komt het, dat zij elkaars handen versterken met hun leugens. En zo houden zij de zaken zo goed als zij kunnen bij elkaar. Want als zij hun loze kalk laten varen en de consciëntie hun overreedt dat zij nooit het ware geloof met de waarheid gemengd hebben, Hebr. 4:2, dan zouden zij hun eigen muur omver halen. "Zo zal Ik Mijn grimmigheid tegen de wand voortbrengen, en tegen degenen die hem pleisteren met loze kalk; en Ik zal tot ulieden zeggen: Die wand is er niet meer, en die hem pleisterden zijn er niet." Ezech. 13: 15.

Zij mogen het verdraaien zoveel zij willen, zij vervullen de besluiten Gods, terwijl zij er tegen strijden. Stoten sommigen zich aan de soevereiniteit van Christus en aan Zijn uitverkiezing en leren zij anderen er zich ook aan te stoten? Zij vervullen het besluit: "Het is noodzakelijk dat de ergernissen komen; doch wee dien mens, door welchen de ergernis komt." Matth. 18: 7. Struikelen en vallen zij? Zij vervullen het besluit: "En velen onder hen zullen struikelen en vallen en verbroken worden, en zullen verstrikt en gevangen worden." Jes. 8: 15. Spotten zij met de waarheid en lachen zij om de genade Gods tot hun eigen verdoemenis?

Zij vervullen het besluit: "Want er zijn sommige mensen ingeslopen, die eertijds tot ditzelve oordeel tevoren opgeschreven zijn." Judas, vers 4. Razen en tieren zij zodra zij een leraar horen, die de waarheid voorstaat? Zij vervullen het besluit: "Van den tijd af als hij doortrekt, zal hij ulieden wegnemen, want allen morgen zal hij doortrekken, bij dag en bij nacht; en het zal geschieden, dat het gerucht te verstaan, enkel beroering wezen zal." Jes. 28: 19. Zinken zij, tegen alle waarschuwingen in, hoe langer hoe dieper in hun dwalingen weg? Zij vervullen het besluit: "Doch de boze mensen en de bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid." 2 Tim. 3: 13. En als zij uitroepen: "Zulk een leer zal ik nooit geloven!", dan vervullen zij het besluit: "Ziet, gij verachters en verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt." Hand. 13:41.

Kortom, Gods Woord zal vervuld worden, zowel door de goddelozen als door de rechtvaardigen. Israël moest in Egypte blijven, totdat de ongerechtigheid van de Amoriëten vervuld was, Gen. 15:16. Christus zendt Apostelen en wijzen om door de goddelozen vervolgd te worden, opdat zij de maat hunner vaders vervullen mochten, Matth. 23:32 - 35. En als men de waarheid niet met liefde tot dezelve ontvangt, dan heeft God voorzeggd dat Hij een leugengeest zenden zal, dat zij de leugen zouden geloven, 2 Thess. 2:11. Gaat men goddeloze wegen in: "De Heere zal die weg doen gaan met de werkers der ongerechtigheid." Psalm 125:5. En als iemand door zijn leugens het slachtoffer van Gods toorn wordt, dan: "is dit het deel des goddelozen mensen van God en de erve zijner redenen van God." Job 20:29. En daar de hel de eeuwige verblijfplaats van de bedrieger is, zo is die vanouds voor hem

bereid, want: "Tofeth is van gisteren bereid; ja, hij is ook voor den koning bereid", Jes. 30: 33, zowel als voor de onderdaan.

Men kan de besluiten Gods tegenspreken en er tegen vechten, maar men zal ze nooit weg krijgen, noch vernietigen. De bestemming van de zondaar, zowel als van de gelovige, is vastgesteld. 'Tofeth is, zowel als de berg Sion, van gisteren bereid.' Jes. 30:33. God heeft alle dingen tot Zijn eigen heerlijkheid gemaakt en Gods einde zal bereikt worden, hetzij dat men verloren gaat of behouden wordt. "Hij heeft alles gewrocht om Zijns Zelfs wil, ja ook den goddeloze tot de dag des kwaads." Spr. 16:4. Er bestaat dus een bestemde wraak voor de goddelozen, zowel als een bestemde heerlijkheid voor de rechtvaardigen. En daarom geloof ik, dat Gods gevestigde kloof en vast besluit, noch door mensen, noch door duivels zal bewogen worden. "Hij werkt alle dingen naar den raad van Zijn wil." Efeze 1:11. En daarom zal Zijn "Ik wil" en "Ik zal" voor eeuwig blijven staan. Ik voeg er niets meer bij.

Vertaald uit: William Huntington, Select Works Volume III.